

Afrikas Index 2022

Pressfriheten har många ansikten i Afrika, allt från ett överflöd av media i Senegal (73:e) och Sydafrika (35:e), till den öronbedövande tystnaden hos privatägda medier i Eritrea (179:e) och Djibouti (164:e). Trots en våg av liberalisering på 1990-talet finns det fortfarande, alltför ofta, fall av godtycklig censur, särskilt på internet med tillfälliga avstängningar av nätverk i vissa länder, arresteringar av journalister och våldsamma attacker. Under de senaste åren har en våg av drakoniska lagar som kriminaliserar online-Afrikajournalistik försämrat rätten till information. Samtidigt har spridningen av rykten, propaganda och desinformation bidragit till att undergräva journalistiken och tillgången till kvalitetsinformation.

Afrikanska medier kämpar ofta för att utveckla hållbara ekonomiska modeller, ofta med dåligt stöd av regeringen och styrda av redaktionella diktat från sina ägare. Icke desto mindre har den senaste tidens uppkomst av koalitioner av undersökande journalister resulterat i stora avslöjanden av frågor av allmänt intresse.

Länge kvävt av diktaturer, har medielandskapet öppnat sig i varierande grad i länder som Angola (99:e), Zimbabwe (137:e) och Etiopien (114:e) men i de flesta fall fortsätter förtrycket av oliktankande journalister. I Sahel har otryggheten och den politiska instabiliteten ökat kraftigt, och journalistiken har drabbats hårt på senare tid.

2021 dödades två spanska journalister i Burkina Faso (41:a), en fransk reporter, Olivier Dubois, kidnappades av en väpnad grupp i Mali (111:a) och flera journalister utvisades från Benin (121:a) Mali och Burkina Faso.